

Fertilització in vitro, avui.

Com correspon a tota innovació científica amb forta projecció sobre la societat i l'individu, la Fecundació in Vitro és potencialment una qüestió que pot generar tota mena de polèmiques. Objectivament es tracta d'una tècnica mèdica que permet resoldre determinats tipus d'infertilitat en la parella, independentment que aquesta sigui motivada per problemes en la dona, en l'home o en ambdós.

Així doncs, com a sol fet evident, tenim que mercès a la FIV determinades parelles que fins ara no havien pogut tenir descendència tot i desitjar-la, podran a partir d'ara albirar la possibilitat de tenir-ne.

En aquest sentit, doncs, pensem que la Fecundació in Vitro representa sense cap mena de dubte un avenç científic de primer ordre en benefici directe tant per a l'individu com per a la humanitat, sempre i quan l'ús que es faci d'aquest procediment científic estigui d'acord amb uns principis ètics i ideontològics ara per ara encara no ben definits ni establerts i que creiem necessari aclarir com més aviat millor.

En aquest ordre de coses pensem que és del tot necessari legislar bé i ràpidament en les qüestions relacionades amb la reproducció de l'home basades en les noves tècniques de fertilització que la ciència i les tècniques mèdiques posen avui al nostre abast.

Tot i ésser plenament conscients que no es tracta d'una tasca gens senzilla, sí que voldríem insistir en la seva urgència, atesa la complexa problemàtica que pot envoltar —almenys potencialment— algunes de les possibles tècniques de fertilització. Ho diem pensant en casos ben concrets com, per exemple, el d'emprar la tècnica de fertilització en “mare llogada” en el qual cas un possible desacord entre les parts pot donar lloc a una situació legal del futur nadó, no solament absolutament confusa, sinó que la mateixa llei es troba avui per avui completament òrfena i mancada de criteris d'actuació en aquesta mena de qüestions.

En aquest sentit doncs, fóra molt d'agrair que la Generalitat endegués, com més aviat millor, el control i la coordinació en aquesta matèria —i això tant a nivell mèdic com jurídic— a fi no solament de retre un servei a la societat i a Catalunya —sinó per tanmateix estalviar-nos que d'altres ho facin en nom nostre.

Finalment pensem que qualsevol tipus d'actuació dels poders establerts mes enllà del que hem assenyalat no fóra gens desitjable —i en tot cas les possibles objeccions de caire moral o ètic que hom vulgui associar a les noves tècniques de fertilització humana— haurien de romandre estrictament en el marc de la decisió individual de les persones que s'hi vegin directament relacionades.